

ingen Maade ligge saa klart for, at det er muligt at udtale noget bestemt om Sagen i dens Helhed.

Oct. Hansen: Jeg tillader mig at gøre opmærksom paa, at der ikke i Loven staar noget, hvorefter man bestemt kan udlede, at den omtalte Sidelinie skal føres ad Bernstorfsvejen, navnlig ikke paa hele Strækningen. Naar det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stengaarden) derfor mener, at den ved den sydlige Ende maaske burde have en anden Retning, vil der vist ikke fra Lovforslagets Side være noget i Vejen for det. Hvad det paagældende Konsortium eller de Herrer, der have dermed at gøre, egentlig tænke sig, ved jeg ikke noget om, men efter det Indtryk, jeg har, er det Mening, at Banen skal fortsættes langs Bernstorfsvejen ned til Søholm. Min Erfaring er ikke som det ærede Medlems, at der er nogen overvældende Trafik paa Bernstorfsvejen. Jeg synes snarere, at det har været en behagelig, rolig Vej at køre paa, men jeg erkender, at det ærede Medlem er bedre lokaliseret der end jeg. Hvis det nu imidlertid blev en elektrisk Sporvogn, saa er der vel neppe nogen, der vil paastaa, at der er større Trafik paa Bernstorfsvej end f. Eks. i Farimagsgade. Der er ganske vist sket nogle Ulykker med den elektriske Sporvogn her i Byen, idet nogle Damer ere kørte over, naar de ere sprungne den forkerte Vej af Vognen, men man skulde dog antage, at de hurtig ville lære at springe den rigtige Vej, og at de ogsaa ville kunne gøre det paa Bernstorfsvejen. Alt dette kan imidlertid gøres til Genstand for nærmere Forhandling, naar et Selskab henvender sig til Ministeriet for at faa Koncessionen. Det er jo muligt, at der da kan findes en anden Ordning, som er bedre. Maaske man ogsaa da vil kunne imødegaa Statsbanernes Frygt for en Konkurrence. Jeg tror nu ikke, at den vil have saa meget at sige, for det er naturligvis ikke Mening at lave dette Anlæg til en Jernbane, der gaar, om jeg saa maa sige, med Jernbanefart, og som kan konkurrere med Jernbanen til Klampenborg. Nej, Mening er, at man vil have en Bane, der drives ved Elektricitet eller ved en anden mekanisk Kraft, og som ofte standser og sætter de kørende af ved deres Boliger. Naar man nu siger: Ja, men det er jo en Sporvej, og hvad der i Forslaget er Tale om, er en Jernbane, saa vil jeg bede de Herrer om at give mig en Definition af Sporvej og Jernbane, som drives

ikke med Damp, men med en anden mekanisk Kraft, en Definition, som virkelig viser, hvori Forskellen bestaar. Jeg kan tænke mig, at man, naar man skal give en Definition af Begrebet Sporvej, siger, at det er et Spor, som følger en Landevej, og siger man det, saa er det vel rigtigt nok, men jeg er jo netop ikke sikker paa, at det Spor, her er Tale om, vil følge en Landevej paa den hele Strækning. Der kan være Punkter, hvor den vil blive nødt til at vige bort fra Landevejen, og saa bliver det jo en Jernbane. Men hvad er en Jernbane, og hvad er en Sporvej? Jeg tror ikke, det er muligt at give en fyldestgørende Definition deraf. Det, som de Herrer, der interessere sig for denne Lov, ville have, er Tilladelse til at anlægge en ved mekanisk Kraft dreven Sporforbindelse, som i højere Grad end Jernbanen kan være et fyldestgørende Kommunikationsmiddel for Kjøbenhavns og Omegns Beboere. Det synes jeg er et berettiget og naturligt Forlangende. Jeg synes ikke, der i selve Loven, som den foreligger, er noget, vi ikke kunne gaa med til, og jeg tror ogsaa, at den Frygt, som de danske Statsbaner efter den ærede Ministers Udtalelse nærer for den Konkurrence, der derved kan paaføres Klampenborgbanen, er uberettiget. Jeg kunde næsten fristes til at sige, at det vilde forekomme mig meget smaaligt, om de danske Statsbaner vilde forhindre Kjøbenhavn fra i selve Omegnen at faa de fornødne Sporforbindelser, hvad enten man nu kalder dem Jernbaner eller elektriske Sporveje, og om de vilde gøre det, fordi de mene, at Statens Interesser i Klampenborgbanen derved komme til at lide. Det, som vi alle maa være enige om, er, at Hovedstaden har Krav paa at faa den bedst mulige Kommunikation ikke blot inden for sine egne Grænser, hvor der netop gennem de elektriske Sporveje er sket en forbausende Udvikling til stor Glæde og Gavn for Kjøbenhavnerne, men ogsaa noget længere udad, indtil en Mils Vej eller halvanden fra Byen. Noget saadant bør vi derfor ikke modsætte os, og ikke heller Statsbanerne bør modsætte sig det. Naar det nu er saaledes, som jeg udviklede i mit første Foredrag, at det efter de gældende Lovbestemmelser, som jeg har studeret temmelig nøje — jeg ved ikke, om de øvrige Herrer have gjort det, eller om Ministeren har gjort det — ikke med Sikkerhed kan siges, at disse Lovbestemmelser ville være tilstrækkelige til at skaffe en saadan Kommunikationslinie gennemført,